



Viu l'Òpera! **NABUCCO**, de Giuseppe Verdi

Divendres, 19 d'octubre a les 17.30 h. Auditori del Cèntric Espai Cultural

Òpera en 4 actes. Cantada en italià. Duració aproximada 2 h (160minuts)

Enregistrada al 2017 al Teatro Arena di Verona

EQUIP CREATIU

Director musical	Daniel Oren
Director d'escena	Arnaud Bernard
Escenografia	Alessandro Camera
Vestuari	Arnaud Bernard
Orquesta i cor	Arena di Verona

EQUIP ARTÍSTIC

Nabucco	George Gagnidze	Zaccaria	Rafal Siwek
Abigaille	Susanna Barnchini	Anna	Elena Borin
Fenena	Nino Surguladze	Abdallo	Paolo Antognetti
Ismaele	ubens Pelizzari	High priest of Bel	Nicolo Ceriani

En paraules del mateix Giuseppe Verdi (1813-1901) *Nabucco* suposava "el meu inici com a compositor" a més d'una fel·liç entesa entre públic i compositor que culminaria amb el primer gran èxit del mestre de *Le Roncole*. Poc abans, Verdi havia quasi abandonat la idea de dedicar-se a la composició i malvivía donant classes de música, després d'un terrible any on va perdre a la seva esposa i els seus dos petits fills en pocs mesos. Tampoc va ajudar-lo gaire la freda acollida de la seva òpera buffa *Un Giorno di Regno*, que va suposar un calvari pel mestre, ja que havia de fer una comèdia mentre portava el dol per la pèrdua de la seva família. "Estic sol, completament sol!" deia a una carta a l'editor Ricordi.

El destí, però li reservava una bona carta. El compositor Otto Nicolai (avui només recordat per la seva òpera *Les alegres comares de Windsor*) va refusar el llibret de Nabucco, fet per Temistocle Solera i inspirat per l'obra dels francesos Anicet-Bourgeois i Francis Cornue (1836) així que va caure en mans de Verdi. El que vindria després de l'estrena de Nabucco a La Scala de Milà (1842) és una de les pàgines més reeixides de l'òpera.

I és que a Nabucco trobem la gènesi de moltes de les característiques que contenen les òperes del mestre Verdi i que tindria l'ocasió de perfeccionar al llarg dels vint-i-cinc títols que encara li restarien per estrenar. Trobem per exemple en *Nabucco* el primer gran paper pel que coneixem com a "baríton verdià" (com a *Rigoletto* o *Falstaff*). També és crucial la forma en la que tractarà al cor, atorgant-li un paper fonamental en l'òpera (a banda de l'arxiconegut cor d'hebreus "Va pensiero" que esdevingué tot un himne per la Itàlia de l'època. De la mateixa forma que amb el protagonista masculí, amb Abigaille s'assentaran les bases del que seran els gran papers per a soprano dramàtica dintre del catàleg d'òperes verdianes. Uns rols on a més d'un cant poderós requereix una expressivitat dramàtica fins ara desconeguda. Totes aquestes característiques fan que es consideri *Nabucco* com l'inici d'un inexorable camí de Verdi cap a una nova forma d'òpera, el drama líric, on l'acció guiada per la música acompanya a la dramatúrgia, evolucionant a mesura que ho fan els seus personatges. Un camí singular que seguiria amb altres eines Richard Wagner, coetani de Verdi, amb la seva idea del *Gesamtkunstwerk* (obra d'art total) en les seves òperes de maduresa.

Nabucco també va propiciar la trobada entre el mestre i la soprano Giuseppina Strepponi, qui seria companya i esposa de Verdi fins a la seva mort en 1897. Una relació discreta i plena que seria un salvavides en aquells anys tan tristos pel compositor.

Després de *Nabucco* vindrien els "anys de galeres", com els definia el mateix Verdi, on gràcies a l'èxit aclaparador d'aquest títol arribaria a estrenar onze òperes en vuit anys fins arribar a la primera de la seva trilogia popular, *Rigoletto* que juntament amb *La Traviata* i *Il Trovatore* marquen l'esplèndida maduresa del compositor milanès.

fins arribar a la primera de la seva trilogia popular, *Rigoletto* que juntament amb *La Traviata* i *Il Trovatore* marquen l'esplèndida maduresa del compositor milanès.

No hem d'oblidar tampoc el posicionament polític de Verdi amb els liberals del Risorgimento que anhelaven aleshores la unificació dels diferents estats que conformaven Itàlia sota un mateix mandat, Utilitzant el "Viva Verdi!" com acrònim per reivindicar el Paper de "Vittorio Emmanuel Re D'Italia", burlant així a les autoritats Austríaques governants en aquells dies. Compromís que el portaria a formar part del parlament del Regne d'Itàlia, encara que breument i amb regust amarg.

Per tot això, *Nabucco* és quelcom més que una feliç composició que ens parla dels babilonis, els jueus i personatges de l'Antic Testament, és el punt de partida fulgurant, i la taula de salvació de la trajectòria d'un dels artistes més influents dins la història de la música. Fins i tot al seu seguici funerari 900 cantaires van entonar dirigits per Arturo Toscanini el famós "Va pensiero". *Nabucco* és doncs la primera pedra del seu llegat immens com una catedral.

NABUCCO

Acte I

Nabucco rei de Babilònia, assetja la ciutat de Jerusalem. Els hebreus imploren a Jehovà que salvi el temple de Salomó. Zecharia, però arriba amb Fenena, la filla de Nabucco com a ostatge i fa una crida a la resistència. Ismael, nebot del rei de Jerusalem, anuncia que res no farà parar l'exercit babiloni. Zecharia li encomana la tasca de vigilar i custodiar Fenena.

Ja sols, Fenena i Ismael es declaren un amor que ve des de temps d'ençà quan eren els babilonis qui retenien Ismael i fou ella qui finalment el va alliberar. De sobte, mentre els joves preparen la fugida, irrompen guerrers babilonis, amb Abigail al capdavant. Aquesta és filla il·legítima del rei Nabucco. La guerrera primer condemna a mort els joves, però després li proposa a Ismael salvar la seva vida a canvi del seu amor, la qual cosa aquest refusa.

Apareix Nabucco i Zecharia l'amenaça de matar la seva filla si gosa d'entrar al temple. Nabucco maleeix el déu jueu a dins del temple. Zecharia intenta matar a Fenena, però Ismael s'interposa i permet que la jove torni a braços del seu pare. Zecharia titlla de traïdor Ismael davant els seus germans jueus.

Acte II

Abigail s'assabenta de que Nabucco no és el seu pare i l'odi cap a Fenena creix encara més. El sùmmum sacerdot dels babilonis (de Baal) fa córrer el rumor de que Fenena està alliberant els jueus, cosa que aprofita Abigail per reclamar el tron davant la seva germanastra. També escampen que Nabucco ha mort el combat i que ella té el dret a atacar legítimament.

Fenena està alliberant els jueus, cosa que aprofita Abigail per reclamar el tron davant la seva germanastra. També escampen que Nabucco ha mort el combat i que ella té el dret a atacar legítimament.

Zecharia converteix al judaisme a Fenena, davant la petició dels jueus de càstig per Ismael per alliberar una babilònia. Abigail reclama la corona i apareix Nabucco, maleint tots els déus i exigint que tots adoren un de sol: ell mateix. El deliri de Nabucco el fa perdre la corona que és recollida per Abigail, auto proclamant-se així reina de Babilònia.

Acte III

El sacerdot de Baal anuncia la nova reina i la sentència a mort de tots els hebreus. Abigail demana a Nabucco que la signi, accedint aquest sense resistència i encara presa del deliri se'n adona, però de que està signant la mort de la seva filla Fenena.

Nabucco tracta de demostrar que Abigail no és filla seva, però la nova reina ha destruït tots els documents. Abigail ordena l'empresonament de Nabucco, ja que aquest vol salvar Fenena. Els hebreus són condemnats a treballs forçosos, només Zecharia intenta consolar-los advertint que l'imperi babilònic caurà tard o d'hora.

Acte IV

Als jardins del palau de Babilònia, Fenena i els jueus fan una última pregària. Nabucco entra i ordena aturar l'execució i la destrucció del seu ídol Baal. Però aquest es trenca davant les seves paraules. El rei promet edificar un temple dedicat a Jehovà i convertir el seu poble al judaisme. Abigail serà sacrificada, i demana perdó pels seus pecats a Fenena i als jueus. Zecharia augura la glòria de Nabucco al servei dels hebreus.

PROPERAMENT



Viu l'òpera!

Xerrada divulgativa: *Univers Txaikovski*
Dimecres, 1 de desembre a les 19 h.

Projecció "El Trencaous",
ballet de Piotr Ílitx Txaikovski

Divendres, 3 de desembre a les 17.30 h. Auditori Cèntric Espai Cultural.
Entrada gratuïta

Concert de Marco Mezquida, "Piano solo"

Dissabte, 27 de novembre a les 19 h
Auditori Cèntric Espai Cultural
Entrada anticipada 8 € a elprat.koobin.cat

